

saa grundig forkvaklet og forkludret som vor, der jo i sig selv ikke indeholder noget Stof til Agitation, fordi den ikke i Virkeligheden betyder noget Indgreb i den bestaaende politiske Magtfordeling. Lad det da nu engang komme an paa en Prøve, lad vort Krav om politisk Valgret møde frem paa Rigsdagen uden Eskorte af Garantier hverken til den ene eller den anden Side, og lad os saa høre Partierne hver for sig udtale deres Mening om denne Sag alene. Der er nu sagt saa mange smukke og sympathiske Ord om Kvindernes Valgret, at vi nok tør gaa ud fra, at i det mindste de, som kalder sig vore Venner, ikke kan have noget at indvende imod en saadan Venskabsprøve. Hvis derfor det lille svagelige Væsen, som Socialdemokratiets Ordfører kaldte denne Grundlovsændring, skal vise sig ikke at kunne staa for det iskolde Vand, Højres Ordfører kastede over det, lad os saa hurtigst mulig faa Begravelsesceremonierne fra Haanden, og lad der af dette højst blandede og uensartede Grundlovsforslags Grav opstaa et ublandet og levedygtigt Forslag om at give os Kvinder den politiske Valgret paa lige Fod med Mændenes i Øjeblikket; thi først da sker der os vor Ret, først da kan vi med uhildet Blik skelne mellem vore Venner og vore Modstandere. Men lad det ske snart, thi der er til Trods for ovenstaaende Citat af Landstingsmand Pipers Grundlovstale ikke i Øjeblikket nogen Sag af saa stor Vigtighed for Land og Folk, som den at faa den Fabel ud af Verden, at der findes lige og almindelig Valgret i et Land, hvor alle Mænd hersker enevældig over alle Kvinder. Vil man opføre en tidsvarig Bygning, maa man først sørge for at have Fundamenterne i Orden; men vil Mændene nu indrette sig paa alene at bygge Landet en ny Forfatning med en tidssvarende Omfordeling af Magten, da er Fundamenterne ikke i Orden, da kommer denne Forfatning til at mangle sin ene Grundpille, Kvinderne, og da skal det nok vise sig, at den er bygget paa gyngende Grund.

Højres Afvisning af den lille Grundlovsændring vil med Rette vække megen Misbilligelse og Harme hos Kvinderne, men det eneste, vi i denne Situation har at gøre, er, forekommer det mig, at samle os om dette Forlangende, at vort Krav om politisk Valgret faar Lov til at møde frem for Tingene endnu engang, men uden al Eskorte, og at Spørgsmaalene om Aldersgrænsens

Nedsættelse og Tyendets Valgret bliver henlagt til den store Grundlovsændring, hvor de rettelig hører hjemme, fordi de betegner en Omfordeling af den politiske Magt i Overensstemmelse med Udviklingens Krav. Hvis Højre overfor en saadan indskrænket Grundlovsændring skulde vise sig ligesaa afvisende som overfor den foreliggende, og hvis de andre Partier skulde vise sig lige saa imødekommende som i Øjeblikket, da vidste vi Kvinder, hvor vi havde vore Venner, og hvor vore Modstandere, og da kunde vi med større Tryghed end nu lægge vor Sag i vore Venners Hænder.

Naar de Begravelsesceremonier, som kaldes Udvalgsbehandlinger, er overstaaede, vil Tidspunktet være kommet for os Kvinder til at stille et Krav som det her foreslaaede, gid vi da maa kunne se saa ganske uhildet paa vort eget Tarv, at vi kan mødes i Enighed om at stille det.

Gyrithe Lemcke.

Den første Kvinde som Møbelpolstrer og Dekorator.

»Kvinden og Samfundet« bringer i Dag Meddelelse om en Landvinding for Kvinders Arbejdskraft, og det paa et Omraade, som i Virkeligheden er meget nærliggende for Kvinderne at søge ind paa. Hvor ofte har ikke dygtige Husmødre fusket i Faget som Møbelpolstrer og Dekorator baade ved at betrække Stolesæder eller ophænge Gardiner med et saa godt Resultat, at man roligt tør slutte, at dette